

Читалище, театъръ, библиотека.

Читалище. — То било основано презъ 1884 година отъ *Иванъ Пенчевъ* и *Иванъ Чантовъ*, ученици отъ Габровската гимназия, съ голѣмо въодушевление и жаръ за работа. За да се добиятъ съ срѣдства, тѣ събирали храни и варива отъ кжща на кжща, продавали ги и купували книги. Избухването на Сръбско-българската война презъ 1885/6 година преустановило дейността имъ, защото и двамата заминаватъ доброволци заедно съ повечето отъ ученицитѣ на гимназията. Презъ 1887 и 1888 година читалището отново се открива при учителствуването на *Димо Ивановъ*, *Михалъ Гюзелевъ* и *Петъръ Поповъ*. Новъ подеъмъ му се дава презъ 1896 година съ идването на учителя *Василъ Тодоровъ*, родомъ отъ Шуменъ, завършилъ Казанлъшкото педагогическо училище. Той става председател на читалището и поставя началото на театралната му дейность. Отъ 1899 година за читалището работи дейно учителътъ *Стефанъ Савовъ*, който успѣва да привлѣче къмъ него младежъта и да придобие подкрепата на Градинарското дружество, което имало въ устава си и просвѣтни задачи.

Отъ тогава насетне младежъта работи съ жаръ за своето читалище и винаги е хранила и храни надежда да бжде подпомагана въ нейнитѣ културни начинания отъ заможнитѣ селени, отъ заселенитѣ въ градоветѣ видни церовчани и отъ градинаритѣ въ чужбина.

Читалището днесъ брои 50 члена и има събрани къмъ 200,000 лева за читалищна сграда. Презъ 1942 година е отчуждено и мѣсто за нея. Приходътъ и разходътъ му годишно се движи къмъ 10,000 лева.

Читалището е именовано „Развитие“ и днесъ се управлява отъ *Георги Арабаджиявъ* — председател, *Ради В. Балкански* — подпредседател, *Маринъ Драгановъ* — секретаръ, *Василъ Биргюзовъ* — касиеръ, *Никола Каназиревъ* — библиотекаръ, *Маринъ Из Пенчевъ* и *Кънчо Н. Кънчевъ* — членове и контролна комисия *Ради Пиперковъ*, председател, *Петко П. Загорски*, секретаръ и *Коста С. Славчевъ*, членъ.

Театъръ. — Театралното дѣло въ Церова Кория е било прочуто въ всички околни села. То привлѣкло не само учителството, но и самитѣ селяни, изъ срѣдата на които се излъчили доста добри актьори и актриси. За театраленъ салонъ и сцена били приспособени най-първо мазето въ старото училищно здание, а по-после — училищнитѣ му стаи. Сценописитѣ за постановката на игранитѣ пиеси се работѣли отъ *Петко Михайловъ*, свършилъ художественото училище въ София и дългогодишенъ кметъ на селото, днесъ покойникъ. Набавенъ билъ и съответенъ гардеробъ и необходимия реквизитъ.